

kunde forstaae hans Ord. Men da vi hørte den ærede Cultusminister nærmere forklare, hvori Misforstaaelsen laae, saa laae den deri, at den Rigsdagsmand, der talte for mig, ikke havde havt hans Ord ved Haanden, og derfor ikke bogstavelig havde anført hvad Ministeren — eller dengang Ordføreren — havde sagt, thi den vægtigste Grund, Cultusministeren anførte, var, at det ikke kunde bevises ved Adressens Udtryk, at Repræsentationen netop skulde være en Delegation. Dette vil jeg nu heller ikke paastaae, men jeg maa dog idetmindste yttre, at det er mig ligesaa forbauende at høre flere af den ærede Cultusministers Forklaringer. Det Første, der forlangtes i Adressen, var — for ikke at gjøre mig skyldig i en Bogstavsfeil, som strax vilde blive tagen til Indtægt af den høie Cultusminister, skal jeg, saavidt muligt, tage Adressen for mig og læse Ordene op —, at Forsætningen i sit Grundvæsen maatte blive en virkelig constitutionel og repræsentativ Forsætning, at den ikke i sit hele Princip skulde komme i skærende Strid med den ved lykkelig Overenskomst mellem Kongen og det danske Folk tilveiebragte Forsætning, Danmarks Riges Grundlov. Længere nede hedder det, at det danske Folk har en levende og uroffelig Bevisthed om sin Adkomst til ogsaa i Ordningen af Monarchiets Fællesanliggender at forblive paa den constitutionelle og repræsentative Grundvold, som er lagt ved vor nu bestaaende Forsætning; Fællesrepræsentationen skulde altsaa udrustes med besluttende Myndighed, saavel med Hensyn til den hele Statshuusholdning som med Hensyn til alle Love angaaende de fælles Anliggender, og dette er altsaa Forklaringen af den constitutionelle Berettigelse. Efter at Adressen er kommen under Behandling, siger den ærede Ordfører, at, naar der staaer i Adressen, at Fællesrepræsentationen maa udrustes med besluttende Myndighed, saavel med Hensyn til den hele Statshuusholdning o. s. v., saa er jo Meningen heraf saavidt ganske klar, at der gaaes ud fra, at „Fællesrepræsentationen skal give sit Samtykke til Alt, hvad der optages paa Monarchiets Budget“.

Kort efter udtaler Ordføreren, at Udvalget dog ikke meente, at det vilde komme i nogen Strid dermed, om der blev tilveiebragt et Normalbudget, og at dette var han be myndiget til at udtale paa Udvalgets Vegne, men „naturligviis“ — og dette naturligviis maa jeg stærkt lægge Vægt paa — „naturligviis dog kun under Forudsætning af, at et saabant Normalbudget først var blevet vedtaget af Fællesrepræsentationen, altsaa fremtraadte som en Lov“. Da Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgfreds (Bloug) — jeg kan ikke undlade at nævne dette, fordi det er saameget talende og bevisende — havde ladet falde en Pitring, som Ordføreren opfattede, som om den nævnte Rigsdagsmand gik ud fra, at Normalbudgettet kunde eenstidigt blive givet af Regjeringen, sagde Ordføreren for Adressen: „Det er saa bestemt og tydeligt som muligt fra min Side, som Ordfører for hele Udvalget, udtalt, at man naturligviis maatte gaae ud fra, at, forsaa vidt en saadan Vet maatte blive fulgt — om hvilket der forøvrigt Intet indeholdtes i Adressen —, at da Normalbudgettet vedtoges som Lov, altsaa med Fællesrepræsentationens Sanction. Det maa jeg udtrykkeligt og bestemt udtale som det, der er Udvalgets Mening. Naar jeg nu, efter denne Forklaring, tager Forsætningsloven for mig, saa staaer der: „Kongen giver et Normalbudget“. Uagtet det nu, som sagt, ikke staaer i Adressen, er det dog indrømmet, at, naar et Normalbudget gives som Lov, saa kan man finde sig deri og tage imod det; men nu spørger jeg mig selv: er dette Normalbudget givet ved Lov? Nei, det troer jeg ikke engang, at Ministeriet paastaaer, og altsaa forekommer det mig, at der er en aldeles bestemt Strid tilstede mellem Adressens Fordringer efter Ordføreren's Forklaring og det, der bydes her i Udkastet. Her bydes et Normalbudget, givet a l e n e a f K o n g e n, og ikke engang givet endnu, saa at vi kunne see det, men et Normalbudget, som det forbeholdes Regjeringen at give, saaledes som den vil, indenfor et Par Begrænsninger, som jeg siden skal komme til, men som ikke høre herhen. Dette er en bestemt Modstrid, det er saa klart, at den alleryderste Fortolkningsskonst